

Vjecni Djecak

*U nekom gradu u daljini
U brdovitoj zemlji, nježno zelenoj
Moj rodni grad, u uvalini
Spava na zelenoj rijeci uzbrkaloj*

*Godine su mnoge prosle
Djetinjstvo moje spava u vodi
Generacije djece nove su dosle
Neki novi klinci, novo vrijeme ih rodi*

*A ja pripadam jednom vremenu davnom
Prije mobitela i interneta
Kad igrali smo nogomet na asfaltu neravnom
Razbijali koljena, u guzvi prometa*

*Zive u meni i dalje zarka ljeta
Mokre jeseni, i mracne zime
U ratno doba, po noci se seta
Mjesecina na Vrbasu, zove mi ime*

*Pod Kastelom, na Simsuru
Gdje naucih plivati devedeset-neke
Osjetio sam hladnu vodu uzburkalo
Postao sam dio voljene rijeke*

*Djetinjstvo moje, u vodi toj spava
Sa njime spavaju djecacki snovi
U jedno su stopljeni snovi i java
Dalekim vodama, sad moj zivot plovi*

*Te vode u daljini nisu mi iste
Na njima sunce isto ne blista
Tudjinske vode nisu mi ciste
Upoznah mnoge, nijedna nije ista*

*Napustio sam rodni grad jos davno
Jer nismo mogli opstati u njemu
Od te godine, sve mi je do mora ravno
Samo izbjegli razumiju tu na dusi sjenu*

*Rat je najveći uzas covjecanstva
Jer ostavlja iza sebe zive mrtvace*

*Uzaludne su sve mudrosti, prorocanstva
Kad mrznja i nasilje, oko na tebe bace*

*I necu da trazim vise krivce
Ni na jednoj, ni drugoj, ni trecjoj strani
Samo prevarenih zrtava vidim lice
I koji ostadose, i koji odose vani*

*I ne pripadam nikom, nijedoj strani
Pripadam svojoj, koja nema granica
Svako ko mrzi neka se mene mani
Pokorne sluge mrznje i lanaca*

*A ja vjerujem u ljude, i vjerujem u Boga
I vjerujem da ljubav prevazilazi zlo
Moju dusu sa svemirom povezuje sloga
Moj domovina prevazilazi zemaljsko tlo*

*Ostao sam vjeciti zamisljeni djecak
Sto u Vrbasu pliva pod starim zidinama
I kad nad glavom mi bude stajao stecak
Moja dusa ce da stremlji ka dobroti i visinama*

*I necu da mrzim, odbijam poslusnost
Vjeran sam pravdi, vjeran djetinjstvu
Da branim nevine, moja je duznost
Cuvam dusu casnu, pravednu, cistu*

*U meni vjeciti djecak jos zivi
Taj djecak nikog ne mrzi dok zivi
Radoznao, osjecajan, i lako ranjiv
Za ubijeno djetinstvo nikog ne krivi*

*Oprastam onima sto ubise djetinjstvo
Ostaje mi samo da pricam i pisem
Cuvacu uspomene, sjecanja na majcinstvo
Jedne zemlje, dok na zemlji krocim i disem*

*Zbogom moja izgubljena zemljo
Tebi pripada moj uspijeh i cast svaka
Zivjeces vjecno duboko u mojoj dusi
Kao hladnoca rijeke, na dusi topla i laka*

© Vedran Eminovic, 2015